

DOI: <https://doi.org/10.32782/2519-884X-2026-58-3>

УДК 330.34:004.9

Червінська Т. М., к.е.н., доцент,
зав. кафедрою економіки бізнесу
Приватне акціонерне товариство «Вищий навчальний заклад
«Міжрегіональна академія управління персоналом»
chervinska81@gmail.com
ORCID: 0000-0001-7657-2855

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНЮВАННЯ ВПЛИВУ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ НА СТАЛИЙ РОЗВИТОК

Анотація. Обґрунтовано методологічний інструментарій щодо оцінки впливу цифрової трансформації на сталість розвитку економічних систем. Комплексно проаналізовано сучасні критерії оцінювання означених процесів, зокрема, індекси цифрової зрілості, системно-динамічне виявлення взаємозв'язку цифровізації і сталого розвитку. Запропоновано використання комплексної системи оцінки на основі сучасних індикаторних підходів та кількісних критеріїв, а також матричного підходу. Окреслено можливі напрями удосконалення методології оцінки на основі застосування індикаторів кіберстійкості і екологічної ефективності цифрової інфраструктури. Практична результативність запропонованих підходів полягає у можливостях їх використання різними управлінськими структурами задля коригування стратегій цифрового розвитку з огляду на пріоритетність сталого зростання.

Ключові слова: цифрова трансформація, сталий розвиток, методологія оцінювання, індекс цифрової трансформації, цифрова зрілість, стійкість.

JEL code classification: B41, C13, O10

Постановка проблеми. Сучасна економіка переживає період інтенсивного цифрового розвитку, що спричиняє значний вплив на бізнес і суспільство загалом. Новітні цифрові інструменти стають запорукою успішного ведення бізнесу, а цифрова трансформація розглядається як новий чинник реалізації завдань сталого розвитку. Цифрові ініціативи дозволяють бізнес-структурам оптимізувати їхні процеси, підвищити їх продуктивність та поліпшувати зв'язок з клієнтами, створюють умови для нових можливостей організацій, отже, стають все більш затребуваними. Отже, у зв'язку із необхідністю суспільного переходу до сталого розвитку та у контексті забезпечення ефективності бізнесу означене питання набуває ключового значення та потребує більш глибокого опрацювання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематиці цифрової трансформації було присвячено багато досліджень зарубіжних і вітчизняних авторів. Зокрема, в роботах таких вчених як Бреннен С. [1] Крейс, Д. [7], Дергачова Г. [4], Васильців Н. [2], Заставний В.С. [3], Лейпциг В. [7], Лісова Р. [8] та інші проаналізовано особливості впливу цифрових інструментів на бізнес-процеси, організаційну культуру та конкурентоздатність компаній. Черничко Т. [10], Проскура В. [10], Алмаші В. [10], досліджували цифрову трансформацію бізнес-процесів як фактору сталого розвитку. Авторами Бортнік А.М. [1], Кравченко М., Салабай [5], Колешня Я.О. [4], Котельникова Ю.М. [6], Панасюк О.О. [9] було проаналізовано багато різних аспектів, пов'язаних з питанням цифровізації і сталого розвитку, в тому числі і з системою їх оцінки.

Формулювання цілей статті. Метою статті є обґрунтування сучасних методологічних підходів до оцінювання впливу цифрової трансформації на сталий розвиток ринкових суб'єктів господарювання.

Виклад основного матеріалу. В науковій практиці такі поняття як оцифрування, цифровізація та цифрова трансформація стали все частіше привертати увагу авторів і при цьому їх, як

правило, ототожнюють. Однак варто зазначити, що цифрова трансформація бізнесу в процесі переходу до ініціативи сталого розвитку пройшла такі головні етапи становлення: оцифрування, цифровізацію та цифрову трансформацію, що мають певні відмінності, але характеризуються взаємозалежністю процесів, оскільки без оцифрування даних є неможливим процес цифровізації, без якої, в свою чергу, не може бути і трансформації.

Попри схожість означених понять (оцифровування, цифровізація і цифрова трансформація), вони принципово відрізняються. Так, оцифрування (або діджиталізація) представляє собою локальний підхід до оптимізації певних операцій; цифровізація ґрунтується на системному впровадженні цифрових технологій за різними напрямками діяльності; тоді як цифрова трансформація кардинально реорганізує всі процеси бізнесу і існуючі бізнес-моделі, представляє собою стратегію глибоких змін усього бізнесу. При цьому цифровізація можна розглядати як певну складову цифрової трансформації, хоча остання більш масштабніша і глибока, вона зорієнтована на забезпечення адаптації бізнесу до можливих викликів і змін, які формуються цифровою економікою [4].

Методологія аналізу впливу цифрової трансформації на сталий розвиток ґрунтується на використанні інтеграційних ІКТ-показників з ініціативами сталого розвитку, що включає кількісні методи та моделі, керовані певними даними, індексні оцінки. Вони стосуються оцінки продуктивності виробничих процесів, економічної стійкості і екологічного впливу. В якості основних методологічних підходів можна означити наступні (табл.1).

Оцінювання впливу цифрової трансформації на сталий розвиток ґрунтується на поєднанні кількісних індикаторів, економетричних моделей та системного аналізу взаємозв'язків між технологічним прогресом і цілями сталого розвитку. Наприклад, Індекс цифрової трансформації регіонів України оцінює стан цифровізації в територіальних громадах та її вплив на державні стратегічні цілі. Ключовим інструментом Міністерства цифрової трансформації України є щорічне вимірювання індексу, який дозволяє оцінити динаміку цифровізації в усіх областях. Методологія оцінювання проводиться за градацією 0–100 балів. У 2025 році середній результат по регіонах складає близько 30 балів. Для оцінка цифрової зрілості можуть використовуватись спеціалізовані опитувальники (наприклад, для МСП від ЄС) для визначення рівня готовності бізнесу до сталих цифрових змін. Для громад створено платформу «Дія.Цифрова громада», де в 2025 р. вперше проведено повний електронний збір даних. Український досвід оцінювання цифрової трансформації вирізняється переходом від теоретичних концепцій до впровадження національної системи моніторингу, що охоплює як державний рівень, так і рівень територіальних громад. Оцінка громад ґрунтується на Індексі цифрової трансформації територіальної громади. В якості ключових блоків індикаторів можуть бути наступні (табл.2).

Таблиця 1

Основні методологічні підходи оцінювання впливу цифрової трансформації на сталий розвиток

Підхід	Характеристика
Кількісна оцінка та моделювання	Використання великих обсягів даних та статистичних систем для аналізу взаємозв'язку між впровадженням технологій (ІКТ) та показниками сталого розвитку.
Концептуальна модель результативності:	Розробка системи індикаторів для оцінки впливу цифровізації на продуктивність та ефективність підприємств.
Оцінка цифрової грамотності (Цифрограм)	Національний інструмент для вимірювання цифрових компетентностей (грамотність, безпека, створення контенту), що сприяє сталому розвитку людського капіталу.
Концепція цифрової економіки:	Урядова концепція стимулює прискорений розвиток цифровізації для підвищення конкурентоспроможності.
Аналіз впливу на навколишнє середовище:	Міністерство захисту довкілля наголошує на поєднанні цифрових інструментів з екологічними цілями.

Джерело: складено автором [8, 10]

Таблиця 2

Ключові блоки показників для оцінки цифровізації громад

Блоки оцінювання	Основні KPI (показники)
Цифрова інфраструктура	Частка домогосподарств із доступністю ШСД (до 100 Мбіт/с+), використання публічних Wi-Fi пристроїв; забезпеченість навчальних і медзакладів оптоволоконном.
Онлайн- освіта	Чисельність мешканців, які пройшли підготовку на цифровій платформі «Дія.Освіта»; ступінь цифрової грамотності педагогів і медиків.
Електронна демократія	Запровадження «Громадського бюджету», сервісних петицій і технологій Е-консультування.
Оцифрування послуг	Відсоток послуг, які надаються лише в онлайн-форматі, інтегрування місцевих реєстрів з державними (зокрема «Трембіта»).
Інституційна система	Реалізація стратегічних напрямів цифрової трансформації громади, виділення бюджетних коштів на ІТ-рішення.

Джерело: складено автором [2, 5]

Для сталого розвитку означене представляє особливу значимість, а для українського суспільства цифрова трансформація це не лише сучасні технології, а й забезпечення ресурсної ефективності.

На сьогодні Україна переходить до більш глибокого аналізу кіберстійкості громад, що досить важливо для сталого розвитку в умовах війни, адже безпека даних відіграє ключове значення в забезпеченні довіри до онлайн-систем. В Україні напрями підтримання цифрової трансформації останнім часом спрямовані на усунення регіонального цифрового розриву і забезпечення стійкості територіальних громад.

Цифрова трансформація не має універсальної формули застосування так як кожна компанія у своїй діяльності по-різному використовує нові технології, накопичує дані та концентрується на специфічних навичках працівників. Якщо до поширення цифровізації стратегії бізнесу ґрунтувалися на статичних перевагах, що зумовлювалось процесами масштабування та позиціонування організації на ринку і переважала орієнтація на циклічне планування, на рівні певних бізнес-структур, то на сучасному етапі розвиток цифрових механізмів різко змінив свої конкурентні позиції і першочергове значення має динамічна перевага, процеси планування поступаються перед організаційним навчанням і забезпеченням гнучкості. Організації стали вбудовуватись в загальні екосистеми, які охоплюють різноманітні сфери. Наприклад, Big Data дає можливість приймати рішення з допомогою певних даних, також інструменти Інтернету речей можуть автоматизувати бізнес-процеси і знизити ризики людського фактору. На основі цифрової трансформації може здійснюватись перевірка і коригування певних стратегій та моделей бізнесу. Так, якщо традиційна роздрібна торгівля переходить на електронну комерцію, то ритейлер утворює свій маркетплейс, а навчальний заклад з вивчення іноземних мов забезпечує доступність своїх послуг на основі їхнього продажу згідно підписки, отже, це вносить принципові зміни в фінансові та бізнес-моделі даних організацій. Інструменти цифрової трансформації надають бізнесу багато різних можливостей, хоча означені зміни також пов'язані із викликами: відсутність визначення достатньо чіткого стратегічного напрямку дій, цілей, завдань і планових рішень щодо цифрової трансформації, це зумовлює її хаотичне впровадження, а працівники організацій недостатньо усвідомлюють значимість впроваджуваних змін; призупинення певних бізнес-процесів внаслідок необґрунтованого впровадження цифрових технологій; наявність проблем у сфері безпеки даних, здатності протидіяти кібератакам і витоку даних, необґрунтованість підходів щодо формування комплексної системи захисту цифрової інформації; недоліки експертизи внаслідок відсутності фахівців з необхідними компетенціями і досвідом, які можуть забезпечувати систематичні та ефективні зміни в галузі цифровізації; обмеженість фінансових ресурсів і інвестицій у новітні цифрові технології.

Оцінка ефективності цифрової трансформації є комплексним процесом, що об'єднує кількісні (економічні) та якісні (соціальні, екологічні) показники. Основні підходи включають

оцінку інвестицій (NPV), інноваційної діяльності, соціальних впливів та застосування цифрових технологій для покращення конкурентних можливостей і результативності, що забезпечує довгостроковий стійкий розвиток (табл. 3).

Економічний підхід орієнтований на чисту приведену вартість (NPV), чистий приведений дохід та облікову норму рентабельності; соціально-операційний – переважно аналізує соціальні впливи, розвиток навичок, технічні результати, включаючи впровадження інноваційних рішень; комплексний – оцінку впливу на бізнес-моделі, швидке реагування на зміни. Основними підходами до оцінки цифрової трансформації є (табл.4).

Означені підходи можуть використовуватись в залежності від орієнтирів і потреб бізнесу, що може ефективно впливати на збалансованість і сталість розвитку компаній. Сучасні методи оцінки цифрового потенціалу українських підприємств також передбачають використання індикаторних методів (системи показників) або матричних підходів, що базується на поєднанні кількісних індикаторів та якісного стратегічного аналізу, які дозволяють візуалізувати позицію підприємства та визначити пріоритети розвитку через зіставлення двох або більше факторів. Дані підходи дозволяють керівництву отримати загальну уяву щодо становища різних галузей бізнесу, щоб швидко і результативно приймати управлінські рішення.

Якщо ретроспективне управління ґрунтується на використанні звітності за минулі періоди і здійснюється повільно, то проактивне прийняття рішень є миттєвим і визна-

Таблиця 3

Основні підходи та методи оцінювання цифрової трансформації

Назва підходу	Ключові показники/методи	Результативність
Економічний	Чиста приведена вартість (NPV), рентабельність інвестування (ROI), фінансова ефективність (EVA), період окупності	Максимізація прибутку, зниження витрат
Операційний	Продуктивність праці, швидкість процесів, масштабування	Підвищення конкурентоспроможності
Соціальний	Рівень цифрових навичок, доступ до послуг	Соціальні удосконалення, поліпшення життєвого рівня
Технологічний	Застосування штучного інтелекту (AI), інтернету речей (IoT), хмарних технологій	Оцифрування діяльності
Екологічний	Енергоефективність, зниження викидів CO ₂	Стійкий розвиток, зменшення екосліду

Джерело: складено автором [3, 9]

Таблиця 4

Ключові підходи до оцінювання ефективності цифрової трансформації

Назва підходу	Основні показники та індикатори	Фокус оцінювання
Економіко-центричний (ROI/NPV)	Чиста приведена вартість (NPV), рентабельність інвестицій (ROI), зниження операційних витрат	Прямий фінансовий результат та термін окупності цифрових проєктів
Збалансована система показників (BSC)	Задоволеність клієнтів, ефективність внутрішніх процесів, рівень цифрових компетенцій персоналу	Стратегічна відповідність ІТ-ініціатив цілям бізнесу
Ціннісно-орієнтований (Value-driven)	Соціальний вплив (SROI), інклюзивність, доступність послуг, рівень цифрової довіри	Створення цінності для суспільства та кінцевого споживача
Сталий розвиток (ESG-підхід)	Енергоефективність центрів даних, зменшення паперового документообігу, прозорість управління	Екологічний та соціальний слід цифрових технологій
Індексна модель (Maturity Models)	Рівень цифрової зрілості (DESI), індекс мережевої готовності (NRI)	Порівняльна оцінка (бенчмаркінг) відносно лідерів галузі чи регіону

Джерело: складено автором [9]

час потоки в реальному часі (IoT, ERP, Market data). До основних переваг використання проактивного підходу належать такі як: виявлення реального стану розвитку бізнесу на певному етапі його функціонування; мінімізація втрат та запобігання дефіциту товарів або виходу з ладу критичного обладнання; можливості швидко адаптуватися під потреби ринку тощо. Так, у сільському господарстві на основі динамічних метео-моделей можна здійснювати коригування планів посівів, що також уможливорює наміри першим зайняти ринкову нішу або вийти з ризикового активу. Тобто, проактивна позиція надає можливість обрати не просто бажаний стиль управління, а стає потребою для виживання бізнесу в умовах високої невизначеності.

Сталий розвиток є керованим процесом через аналіз системних взаємозв'язків і моделей, що дозволяє моделювати сценарії розвитку з метою реалізації стратегічних завдань – балансу між сучасними потребами людства та можливостями майбутніх поколінь. Тобто, сталий розвиток перестає бути відокремленим напрямом глобального простору, а стає невід'ємною частиною цифрової бізнес-моделі, де технологічні рішення оцінюються з урахуванням впливу на навколишнє середовище і суспільство, а цифрова бізнес-модель перетворюється з інструменту отримання прибутку в систему, де технології генерують суспільно значиму цінність, через сталість, прозорість та гнучкість.

Отже, цифрова трансформація в Україні набуває критичної значимості в досягненні цілей сталого розвитку. Її найбільший вплив відмічається в галузях забезпечення прозорості управління (ЦСР 16), енергоефективності (ЦСР 13) та інклюзивності послуг (ЦСР 10). Використання національного Індексу цифрової трансформації (DTI) дало змогу перейти від індивідуальних одиничних проєктів до системного моніторингу, що забезпечує об'єктивність виявлення цифрових розривів між регіонами. На прикладі українського досвіду підтверджено, що висока цифрова зрілість (Digital Maturity) тісно корелює зі стійкістю громад у військовий час, вона є запобіжником деградації загальнодержавних структур.

Попри певні переваги, поточному методу оцінювання бракує більш глибокої оцінки непрямих екологічних ефектів (зокрема, вуглецевого сліду внаслідок зростання чисельності серверних потужностей і утилізації «цифрових відходів»). В якості рекомендацій можна означити наступне: забезпечення Інтеграції ESG-показників на основі доповнення методики DTI екологічними індикаторами, наприклад, відсоток «зелених» ЦНАПів або ступінь використання технологій розумного енергообліку в громадах; стимулювання кіберстійкості, доцільно включити критерій захищеності даних в якості обов'язкового KPI при аналізі цифрової зрілості, адже безпечність є основою сталого розвитку; на рівні територіальних громад варто забезпечити платформенну взаємодію, або максимально застосовувати готові безоплатні рішення (E-Dem, CBOI) з метою економії бюджетних витрат і прискорення цифровізації; приймати активну частку у системі DREAM, подавати цифрові проєкти через систему DREAM для забезпечення міжнародного інвестування, акцентуючи увагу на програмах з подвійною ефективністю (наприклад, цифровізація і екологія). Для підвищення ефективності цифрових перетворень у контексті сталого розвитку можна запропонувати:

- На державному рівні: розширити методологію розрахунку Індексу цифрової трансформації регіонів показниками «зеленого» переходу (Twin Transition), що передбачає врахування енергоефективності IT-інфраструктури.
- На місцевому рівні: активізувати використання інвестиційної платформи DREAM для фінансування проєктів цифровізації, що мають прямий вплив на екологічну безпеку та безбар'єрність.
- У науковому секторі варто зосередити зусилля на розробці економетричних моделей, що дозволяють кількісно оцінити непрямий вплив цифровізації на скорочення викидів та оптимізацію використання природних ресурсів.

Висновки. В роботі виявлено певні принципові відмінності між термінами оцифрування (діджиталізація), цифровізація і цифрова трансформація. Визначено, що цифровізація являється не лише інструментом економічного зростання, а й ключовим фактором забезпечення стійкості і збалансованості соціальних систем у кризових умовах.

Оцінювання цифрової діяльності бізнесу запропоновано здійснювати на основі використання різних методичних підходів, в тому числі і цифрових матриць, що дає змогу компаніям здійснити перехід від ретроспективного прийняття рішень до проактивного управління, найбільш результативного для сучасного етапу цифрової трансформації бізнесу. Запропоновані підходи щодо підвищення ефективності цифрових перетворень і методи оцінки цифрового потенціалу вітчизняних компаній на основі використання індикаторних методів або матричних моделей, можуть сприяти проведенню найбільш якісного стратегічного аналізу організацій у контексті сталого розвитку. Розроблені цифрові бізнес-моделі дають можливість глибше пізнати і усвідомити особливості і результати трансформаційних перетворень з метою практичного їх застосування в сучасному і перспективному майбутньому.

Список використаних джерел:

1. Brennen, S. Kreiss, D. Digitalization. In The International Encyclopedia of Communication Theory and Philosophy. 2016. P. 1–11. DOI: <https://doi.org/10.1002/9781118766804.wbiect111>
2. Бортнік А.М. Цифрова трансформація бізнес-моделі підприємства. *Стратегія економічного розвитку України*. № 47. 2020. С. 16–31. URL: <https://ekmair.ukma.edu.ua/server/api/core/bitstreams/c96f724b-3c58-4e59-b241-e1e8ffb8d00/content>
3. Васильців Н.М., Заставний В.С. Особливості цифрового продукту в умовах цифрової трансформації бізнесу. *Економіка та суспільство*. Вип. 59. 2024. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-59-98>
4. Дергачова Г.М., Колешня Я.О. Цифрова трансформація бізнесу: сутність, ознаки, вимоги та технології. *Економічний вісник НТУУ «КПІ» : збірник наукових праць*. 2020. № 17. С. 280–290. URL: <https://ela.kpi.ua/items/4a2fe98f-987a-4877-a004-200ccfb2eb11>
5. Кравченко М.О., Салабай В.О. Роль цифрових трансформацій бізнес-процесів підприємств. *Економічний вісник НТУУ «Київський політехнічний інститут»*. 2023. № 26. С. 148–153. URL: <https://ev.fmm.kpi.ua/article/view/286988>
6. Котельникова Ю.М. Підвищення конкурентоспроможності підприємств в умовах цифровізації. *Innovation and Sustainability* №4. С. 101–108. DOI: <https://doi.org/10.31649/ins.2022.4.101.108>
7. Leipzig V. Initializing customer-orientated digital transformation in enterprises. *Procedia Manufacturing*. 2017. № 8. P. 517–524.
8. Лісова Р.М. Цифрова трансформація та стратегічне управління бізнес-моделями. Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції молодих вчених і студентів. Сучасний менеджмент: тенденції, проблеми та перспективи розвитку: тези доповідей учасників. 23 квітня 2020 р. Дніпро: Університет імені Альфреда Нобеля, 2020. С. 88–90.
9. Панасюк О.О. Цифрова трансформація бізнесу. 2020. 2 с. URL: <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/12/144-1.pdf>
10. Черничко Т.В., Проскура В.Ф., Алмаші В.В. Цифрова трансформація бізнес-процесів як фактор сталого розвитку. *Інвестиції: практика та досвід*. № 15. 2024. С. 66–71. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2024.15.66>

References:

1. Brennen, S. (2016). Kreiss, D. Digitalisation. In The International Encyclopedia of Communication. Theory and Philosophy. Pp.1–11. DOI: <https://doi.org/10.1002/9781118766804.wbiect111>
2. Bortnik, A.M. (2020). Tsyfrova transformatsiia biznes-modeli pidpriemstva [Digital transformation of the enterprise business model]. *Strategy for economic development of Ukraine*. No. 47. 2020. pp. 16–31. URL: <https://ekmair.ukma.edu.ua/server/api/core/bitstreams/c96f724b-3c58-4e59-b241-e1e8ffb8d00/content>
3. Vasylytsiv, N.M., Zastavny, V.S. (2024). Osoblyvosti tsyfrovoho produktu v umovakh tsyfrovoy transformatsii biznesu [Features of digital products in the context of digitalbusiness transformation]. *Economy and Society*. Issue 59. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-59-98>
4. Dergachova, G.M., Koleshnia, Ya.O. (2020). Tsyfrova transformatsiia biznesu: sutnist, oznaky, vymohy ta tekhnolohii [Digital business transformation: essence, characteristics, requirements and technologies]. *Economic Bulletin of NTUU 'KPI': collection of scientific works*. No. 17. P. 280–290. URL: <https://ela.kpi.ua/items/4a2fe98f-987a-4877-a004-200ccfb2eb11>
5. Kravchenko, M.O., Salabai, V.O. (2023). Rol tsyfrovyykh transformatsii biznes-protseviv pidpriemstv. [The role of digital transformations of business processes in enterprises]. *Economic Bulletin of NTUU 'Kyiv Polytechnic Institute'*. No. 26. Pp. 148–153. URL: <https://ev.fmm.kpi.ua/article/view/286988>
6. Kotelnikova, Yu.M. (2022). Pidvyshchennia konkurentospromozhnosti pidpriemstv v umovakh tsyfrovizatsii. [Increasing the competitiveness of enterprises in the context of digitalisation]. *Innovation and Sustainability* No. 4. P. 101–108. DOI: <https://doi.org/10.31649/ins.2022.4.101.108>
7. Leipzig, V. (2017). Initialising customer-oriented digital transformation in enterprises. *Procedia Manufacturing*. No. 8. P. 517–524.

8. Lisova, R.M. (2020). Tsyfrova transformatsiia ta stratehichne upravlinnia biznes-modeliamy [Digital transformation and strategic management of business models]. Materials of the V International Scientific and Practical Conference of Young Scientists and Students. Modern management: trends, problems, and prospects for development: abstracts of participants' reports. . Dnipro: Alfred Nobel University, pp. 88–90.

9. Panasyuk, O.O. (2020).[Tsyfrova transformatsiia biznesu] Digital transformation of business. 2 p. URL: <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/12/144-1.pdf>

10. Chernichko, IO T.V., Proskura, V.F., Almashi, V.V.(2024). Tsyfrova transformatsiia biznes-protsesiv yak faktor staloho rozvytku. [Digital transformation of business processes as a factor of sustainable development]. *Investments: practice and experience*. No. 15. P. 66–71. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2024.15.66>

Chervins'ka T. M., PhD in Economics, Associate Professor,
Head of the Department of Business Economics
Private Joint Stock Company “Higher Educational Institution
“Interregional Academy of Personnel Management”
chervinska81@gmail.com
ORCID: 0000-0001-7657-2855

METHODOLOGIES FOR ASSESSING THE IMPACT OF DIGITAL TRANSFORMATION ON SUSTAINABLE DEVELOPMENT

Abstract. *The article examines comprehensive methodological approaches to assessing the impact of digital transformation on sustainable development processes in the context of global challenges and military actions in Ukraine. The relevance of the issue is determined by the importance of objectively assessing the synergistic effect of introducing information and communication technologies into the social, economic and environmental spheres. The author analyses modern methodological tools, in particular digital maturity indices and system-dynamic analysis of the relationship between digitalisation and sustainable development goals. Particular attention is paid to Ukraine's experience in forming a national system for monitoring digital transformations. The methodology for calculating the Regional Digital Transformation Index and the tools for assessing the digital maturity of local communities are considered. The paper proves that a high level of digitalisation is a key factor in the stability of state institutions and communities, ensuring the continuity of public services and transparency of resource management even in crisis conditions. Approaches to assessing the digital potential of Ukrainian enterprises based on the use of modern indicator methods and a system of quantitative indicators are proposed. The importance of a matrix approach is outlined, which allows companies to transition to proactive decision-making, ensure the optimisation of operational processes and increase efficiency. It is determined that the modern Ukrainian assessment model successfully focuses on institutional capacity and service accessibility, but requires further integration of green transition indicators. Proposals are formulated to improve the assessment methodology by including indicators of cyber resilience and environmental efficiency of digital infrastructure. The practical significance of the results obtained lies in the possibilities of their use by state and local authorities to adjust digital development strategies in view of sustainable growth priorities. The proposed approaches will contribute to more effective attraction of international investment through digital recovery platforms.*

Keywords: *digital transformation, sustainable development, assessment methodology, digital transformation index, digital maturity, sustainability.*

Дата надходження статті: 20.02.2026

Дата прийняття статті: 13.03.2026

Дата публікації статті: 02.04.2026